

Міністерство освіти і науки України
Національний авіаційний університет
у партнерстві з

Тбіліським державним університетом імені Іване Джавахішвілі, м. Тбілісі, Грузія

Горійським державним навчальним університетом, м. Горі, Грузія

Академією технічно-гуманістичною, м. Бельско-Бяла, Республіка Польща

Жешувським університетом, м. Жешув, Республіка Польща

Вищою державною школою імені Яна Гродка, м. Санок, Республіка Польща

Поморською академією, м. Слупськ, Польща

Холі Кросс Коледжем Нотр Дам, Індіана, США

Університетом Хучжоу, КНР

Установою освіти «Брестський державний університет

імені О.С. Пушкіна», м. Брест, Республіка Білорусь

Преішівським університетом, м. Преішів, Республіка Словаччина

Льотною академією Національного авіаційного університету, м. Кропивницький

Глухівським національним педагогічним університетом імені Олександра Довженка, м. Глухів

Харківським національним університетом Повітряних Сил імені Івана Кожедуба, м. Харків

Уманським державним педагогічним університетом імені Павла Тичини, м. Умань

Державним вищим навчальним закладом

«Національний лісотехнічний університет України», м. Львів

Львівським національним університетом імені Івана Франка, м. Львів

КЗВО «Барський гуманітарно-педагогічний коледж

імені Михайла Грушевського», м. Бар, Вінницька область

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ВИЩОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

ЗБІРНИК НАУКОВИХ ПРАЦЬ

Київ 2021

Актуальні проблеми вищої професійної освіти: збірник наукових праць / за загальною редакцією Л.В. Барановської. - К.: НАУ, 2021. – 100 с.

Збірник містить наукові праці учасників IX Міжнародної науково-практичної конференції з проблем вищої професійної освіти, зорганізованої науково-педагогічними працівниками кафедри педагогіки та психології професійної освіти Національного авіаційного університету в тісному партнерстві з провідними вітчизняними і закордонними закладами вищої освіти (м. Київ, Україна, 23 квітня 2021 року).

Технічний редактор: **В.О. Рахманов**

Рекомендовано до друку Вченою радою факультету лінгвістики та соціальних комунікацій Національного авіаційного університету (протокол № 2 від 11 квітня 2021 року).

МАЙБУТНІХ АВІАЦІЙНИХ ФАХІВЦІВ.....	55
<i>Інна Михайлюк</i> ДІАЛОГІЧНИЙ ДИСКУРС ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ДІАЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	56
<i>Тамара Михеева</i> ПРОПЕДЕВТИЧНА ПІДГОТОВКА ЯК ПЕРЕДУМОВА ЕФЕКТИВНОЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІНОЗЕМНИХ СТУДЕНТІВ.....	58
<i>Galina Moskalevich</i> PROJECT ACTIVITY AS AN INNOVATIVE METHOD OF TEACHING LEGAL DISCIPLINES TO UNIVERSITY STUDENTS.....	58
<i>Олена Огієнко</i> МОНІТОРИНГ ЯКОСТІ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ: ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД.....	60
<i>Павло Онипченко, Віктор Невзоров, Олександр Мотузов</i> ПЕДАГОГІЧНІ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВІЙСЬКОВИХ ПІЛОТІВ ЯК ЄДИНИЙ ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПРОЦЕС НАВЧАННЯ.....	61
<i>Марина Пилипчук</i> ПРЕДМЕТНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ МАЙБУТНІХ ПЕРЕКЛАДАЧІВ ЯК ОСНОВА АДЕКВАТНОСТІ ПЕРЕКЛАДУ В АВІАЦІЙНІЙ ГАЛУЗІ.....	62
<i>Тетяна Плачинда, Тетяна Желєзнова</i> ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВЧИТЕЛІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ.....	63
<i>Світлана Позоріла, Інна Тимчук</i> ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ У НЕПЕДАГОГІЧНОМУ ЗВО.....	64
<i>Лариса Пожоритова, Гаврилькевич В'ячеслав</i> ВЗАЄМОДІЯ РЕФЛЕКСІЇ І ПРОФЕСІЙНОГО САМОТВОРЕННЯ ВИКЛАДАЧІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	66
<i>Любов Помиткіна</i> СУЧАСНІ ФАКТОРИ АМБІВАЛЕНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ОДРУЖЕННЯ У СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ.....	67
<i>Наталія Прокурка</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ АВТОПСИХОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ З ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ.....	69
<i>Olyesya Razdorskaya, Maxim Usachyov</i> TEACHING THE STUDENTS OF THE FACULTY OF PHARMACY COMMUNICATIVE SKILLS IN ENGLISH.....	70
<i>Olga Razutova</i> WAYS OF FORMATION AND DEVELOPMENT THE 4K-COMPETENCE OF FUTURE TEACHERS OF MATHEMATICS AND COMPUTER SCIENCE.....	71
<i>Віталій Рахманов</i> ІНДИВІДУАЛЬНА СТРАТЕГІЯ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ІНЖЕНЕРІВ В УМОВАХ ОСВІТНО-ІНФОРМАЦІЙНОГО СЕРЕДОВИЩА ТЕХНІЧНОГО УНІВЕРСИТЕТУ.....	71
<i>Марина Рябініна</i> ПЕДАГОГІЧНІ, ОРГАНІЗАЦІЙНІ ТА ПСИХОЛОГІЧНІ УМОВИ ФОРМУВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ-ПСИХОЛОГІВ.....	73
<i>Oksana Samoilenko</i> NON-FORMAL ADULT EDUCATION IN THE CONTEXT IN CONDITIONS OF SOCIAL CHANGE.....	74
<i>Олеся Самохвал</i> УЗАГАЛЬНЕНА ХАРАКТЕРИСТИКА СИСТЕМ ВИЩОЇ ТУРИСТИЧНОЇ ОСВІТИ В НІМЕЦЬКОМОВНИХ КРАЇНАХ.....	75
<i>Валентина Семиченко, Катерина Артюшина</i> ФОРМУВАННЯ МЕТОДОЛОГІЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МОЛОДИХ ВЧЕНИХ.....	76
<i>Валерій Сорока</i> , ВИКОРИСТАННЯ СУЧАСНИХ ЦИФРОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ ДЛЯ ПЕРЕВІРКИ ЗНАТЬ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ.....	78
<i>Оксана Тимофєєва</i> ПРОФЕСІЙНО СПРЯМОВАНА ДИСКУСІЯ В НАВЧАННЯ МОРСЬКОЇ АНГЛІЙСЬКОЇ МАЙБУТНІХ СУДНОВОДІВ.....	79
<i>Володимир Фотинюк</i> ЗДОРОВ'Я ЯК МЕТА ПЕДАГОГІЧНОГО ПРОЦЕСУ З ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	80
<i>Наталія Чала, Інна Ковальова</i> ФОРМУВАННЯ У СТУДЕНТІВ НЕМОВНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ІНШОМОВНОГО ПРОФЕСІЙНОГО СПІЛКУВАННЯ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	81
<i>Микола Чумак</i> ФЕНОМЕН НАВЧАННЯ У ПЕДАГОГІЧНІЙ РЕТРОСПЕКЦІЇ.....	82
<i>Марія-Тереза Шоловій</i> ІНФОРМАЦІЙНО-КОМУНІКАЦІЙНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ У СИСТЕМІ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ПЕДАГОГА.....	83
<i>Voznyuk Alexander, Dubasenyuk Alexandra</i> MODERN REQUIREMENTS FOR BUILDING AN EFFECTIVE SYSTEM OF HIGHER PROFESSIONAL EDUCATION.....	83
<i>Nino Gambashidze</i> PRINCIPLES OF TEACHING CLASSICAL GEORGIAN LITERATURE TO THE STUDENTS OF VARIOUS RELIGIOUS CONFESSIONS.....	85
<i>Zakaria Kitiashvili</i> MODULAR PROGRAMS OF VOCATIONAL EDUCATION AT TBILISI STATE UNIVERSITY – BASIC TENDENCIES.....	86
<i>Henadzi Palchuk, Iryna Shauliakova-Barzenka</i> FORMING THE PEDAGOGICAL CULTURE OF A MODERN SPECIALIST'S PERSONALITY IN A MASTER'S DEGREE PROGRAMME AS A SUBJECT OF INNOVATIVE SCIENTIFIC RESEARCH....	86
<i>Iryna Shauliakova-Barzenka</i> USING OF THE POTENTIAL OF THE MODERN EDUCATIONAL ENVIRONMENT FOR FORMING THE COMMUNICATIVE COMPETENCE OF FOREIGN STUDENTS.....	87
<i>Лідія Пироженко, Song Shanshan (Сун Шаншан)</i> РОЗВИТОК СИСТЕМИ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ В КНР.....	88
<i>Wang Xingxin (Ван Сінсін)</i> ФОРМИ І МЕТОДИ ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ В УНІВЕРСИТЕТАХ КНР.....	90
<i>Xu Menglin (Сюй Менглін)</i> ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ВИСОКОЯКІСНИХ ВІДКРИТИХ ОНЛАЙН-КУРСІВ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В КИТАЇ.....	91
<i>Chen Chenlin (Чень Ченьлін)</i> НАВЧАННЯ В РЕЖИМІ ОНЛАЙН НА КИТАЙСЬКІЙ НАВЧАЛЬНІЙ ПЛАТФОРМІ DINGTALK.....	93
<i>Zhang Xin (Чжань Сін)</i> ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ В ПРАЦЯХ ОРЕСТА НОВИЦЬКОГО.....	94
<i>Zhou Hongwei (Чжоу Хунвей), Смолинчук Лариса Симонівна</i> УНІВЕРСИТЕТСЬКА ОСВІТА В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ: ВИКЛИКИ І РІШЕННЯ.....	95
<i>Li Jihua (Лі Цзіхуа)</i> РОЗВИТОК ВИЩОЇ ОСВІТИ В АЗЕРБАЙДЖАНІ: ПРОБЛЕМИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ.....	96
<i>Anna Babicka-Wirkus, Lukasz Wirkus</i> CORONAVIRUS PANDEMIC AND UNIVERSITY STUDENTS' STYLES OF DEALING WITH THE STRESS.....	98
<i>Ольга Якубчик</i> ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОЇ АКТИВНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ ЗАСОБАМИ ПОШУКОВО-ДОСЛІДНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	98
<i>Ганна Красота-Мороз</i> ВПРОВАДЖЕННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ОСВІТИ У НАВЧАЛЬНИЙ ПРОЦЕС.....	100

вивчення предметної галузі, що стане основою для формування авіаційної спеціалізації перекладача. Наразі звернемось до поглядів провідних вчених, перекладачів, дослідників щодо формування предметної компетентності у ЗВО. Так, Л. Латишев та В. Провоторов І. (2001) пропонують формувати предметну компетентність на заняттях, які вчені називають «вступ у предмет». Починати заняття слід з читання спеціального тексту рідною мовою і його обговорення. Далі виконуються вправи, розраховані на засвоєння відповідних понять предметної галузі. Зрештою, за такою ж схемою опрацьовується іншомовний текст на ту ж тему. І. Алексєєва (2016) для засвоєння предметних знань пропонує організовувати тематичні семінари та конференції, на які учасники готують матеріали саме з тематики предметної галузі, а не з перекладу. Багато корисних рекомендацій надає Б. Клімзо (2011). Дослідник вважає важливим для пізнання і вдосконалення предметних знань читання студентами науково-технічних журналів. Викладачеві, який навчає студентів галузевому перекладу, вчений радить дотримуватися принципу наочності, суть якого полягає в тому, що викладачеві необхідно мати в своєму розпорядженні зразки документів, що відносяться до різних жанрів науково-технічної літератури для демонстрації їх студентам.

Виконання вищезазначених рекомендацій є безумовно кроком вперед, однак слід приділяти увагу формуванню предметної компетентності майбутніх перекладачів авіаційної галузі на фундаментальному рівні, слідуючи принципам «від простого до складного», «від теоретичного до практичного». Окреслимо види діяльності, що формують предметну компетентність у галузі авіаційного перекладу:

- 1) Проведення лекційних занять із засвоєння предметних знань в авіаційній галузі;
- 2) Розробка і застосування методик вивчення авіаційної галузі та впровадження їх у навчальний процес;
- 3) Робота з авіаційними науковими журналами, договорами, описами, інструкціями, підручниками тощо;
- 4) Ознайомлення з предметною галуззю у виробничих умовах (лабораторія, конструкторське бюро, авіаційний завод тощо);
- 5) Аналіз перекладів в авіаційній галузі, виконаних професійними перекладачами;
- 6) Зустрічі із фахівцями авіаційного профілю;
- 7) Самостійна дослідницька робота студентів (складання термінологічних глосаріїв, відвідування авіаційних виставок, музеїв, читання авіаційних форумів тощо).

Підсумовуючи усе вищезгадане, слід зазначити, що саме викладачеві галузевого перекладу, зокрема авіаційного, належить ключова роль в успішному формуванні предметної компетентності студентів-перекладачів, адже саме викладач озброює студентів-перекладачів методикою вивчення предметної галузі, працює разом з ними на занятті, вчить взаємодіяти з інженерами, конструкторами, експертами, знайомить студентів з предметною галуззю на виробництві (відвідує спільно зі студентами-перекладачами лабораторії, заводи, конструкторські бюро), формує у студентів-перекладачів потребу самостійно здобувати і поповнювати предметні знання з авіації. Саме тому викладачеві, в першу чергу, і самому потрібно бути обізнаним як і у галузі авіаційної термінології і перекладу, так і мати високий рівень предметних знань в авіації.

Тетяна Плачинда

*доктор педагогічних наук, професор,
завідувач кафедри професійної педагогіки та
соціально-гуманітарних дисциплін,
Львівська академія*

Національного авіаційного університету, м. Кропивницький

Тетяна Желєзнова

кандидат педагогічних наук, старший викладач,

Комунальний заклад «Кіровоградський обласний інститут

підлядипломної педагогічної освіти

імені Василя Сухомлинського», м. Кропивницький

ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖУВАЛЬНА КОМПЕТЕНТНІСТЬ ВЧИТЕЛІВ ОСНОВНОЇ ШКОЛИ

The article emphasizes the need of health-preserving competence development of primary school teachers'. It is said about the need of a model for the development of this competence, which will make it possible to understand what exactly needs to be developed, to compare it with what has already been formed. It is proposed a theoretical model of health-preserving competence development of primary school teachers' in the system of postgraduate education, which consists of certain stages: target, conceptual, organizational activity, diagnostic.

Сьогодні висуває вимоги до вчителів основної школи щодо володіння ними навичками здоров'язбереження з метою прищеплення означеної дефініції учням. Післядипломна освіта покликана вдосконалювати необхідні професійні якості вчителів, тому ми звернули увагу на розвиток у вчителя основної школи здоров'язбережувальної компетентності. Внаслідок наукового пошуку з'ясовано, що розвиток здоров'язбережувальної компетентності вчителів основної школи в системі післядипломної освіти стане значно ефективнішим завдяки педагогічному моделюванню. Модель дасть змогу зрозуміти, що саме необхідно розвивати, зіставити її з тим, що вже сформовано. На основі моделі можна сформулювати теоретичні аспекти, більш глибоко пізнати структуру й механізм взаємодії аналізованої системи, що забезпечить достовірність оброблення отриманих результатів.

Запропонована нами модель розвитку здоров'язбережувальної компетентності вчителя основної школи у системі післядипломної освіти передбачає визначення організаційно-педагогічних умов для вдосконалення здоров'язбережувальної діяльності педагога ЗЗСО II ступеня з метою забезпечення позитивної динаміки розвитку його здоров'язбережувальної компетентності та складається з наступних етапів.

Цільовий етап. У закладі загальної середньої освіти II ступеня виконання вчителем-предметником професійних обов'язків передбачає одночасне формування в учнів предметних компетентностей та забезпечення визначеної атестаційними вимогами реалізації «наскрізних ліній» освіти, зокрема соціально значимої надпредметної теми «Здоров'я і безпека» (означеної в державному стандарті базової загальної середньої освіти). Піклування і турбота про стан здоров'я українських школярів засвідчує необхідність удосконалення професіоналізму вчителів-предметників у формуванні здоров'язбережувального освітнього середовища, у розв'язанні освітніх проблем здоров'я, що виникають у нових соціально-економічних умовах. Робота в цьому напрямі є актуальною з огляду на реформаційні процеси, які відбуваються у вітчизняній системі шкільної освіти: одним з головних пріоритетів Нової української школи є розвиток у дітей і підлітків ключових психосоціальних компетентностей – соціальної і здоров'язбережувальної.

Концептуальний етап моделі вміщує низку загальнодидактичних та специфічних наукових підходів, які застосовані для розв'язання проблеми (компетентнісний, особистісно-орієнтований, діагностичний, аксіологічний, діяльнісний, андрагогічний, акмеологічний, рефлексивний), та засадничих принципів (науковості, достовірності, індивідуалізації, активності, неперервності, гнучкості і мобільності), які є сталими для досліджень з теорії та методики професійної освіти (Гончаренко, 2008), присвячених удосконаленню педагогічної майстерності вчителів, зокрема у системі післядипломної освіти.

На цьому ж етапі визначаємо структурно-компонентний склад здоров'язбережувальної компетентності. У нашому дослідженні основну увагу зосереджено увагу на виокремленні в складі здоров'язбережувальної компетентності основних структурних компонентів:

– мотиваційно-ціннісного (наявність позитивної мотивації до професійно-педагогічної діяльності на засадах здоров'язбереження та прагнення до її вдосконалення, усвідомлення цінності здоров'я і здоров'язбереження як світоглядної орієнтації),

– когнітивного (наявність знань про здоров'я і здоров'язбереження учасників освітнього процесу, про основні напрями здоров'язбережувальної діяльності вчителя-предметника основної школи),

– технологічно-діяльнісного (наявність умінь щодо використання здоров'язбережувальних технологій і здійснення професійно-педагогічної діяльності на засадах превентивного здоров'язбереження) та їх удосконалення).

Організаційно-діяльнісний етап – включає процес проєктування та реалізації індивідуальної траєкторії розвитку здоров'язбережувальної компетентності вчителя основної школи, оскільки ключовою фігурою досліджуваного процесу є особистість вчителя-предметника, який націлений на постійне вдосконалення, як на курсах підвищення кваліфікації, так і в міжкурсовий період.

Оскільки в післядипломній педагогічній освіті індивідуальний навчальний план учителя реалізує його індивідуальну освітню траєкторію, тому одним з визначальних складників і запорукою ефективності проєктованої моделі обґрунтовано вважаємо побудову та реалізацію індивідуальної траєкторії розвитку здоров'язбережувальної компетентності вчителя-предметника основної школи, яка передбачає удосконалення його здатності провадити професійну діяльність на засадах здоров'язбереження, самовдосконалюватись, піклуватись про власне здоров'я у всіх його проявах (фізичному, емоційному, інтелектуальному, духовному і соціальному) тощо.

До перспективних шляхів безперервного професійного розвитку вчителя основної школи відносимо: підвищення кваліфікації, стажування, самоосвіту, формальну (додаткову), інформальну та неформальну освіту, досвід (його інтерпретація), участь у проєктах різного рівня (міжнародних, всеукраїнських, регіональних тощо).

Також на організаційно-діяльнісному етапі нами передбачено активну роботу відповідних підрозділів закладів післядипломної освіти щодо забезпечення науково-методичного супроводу професійно-педагогічної взаємодії суб'єктів освітньої діяльності для розвитку здоров'язбережувальної компетентності вчителів основної школи, представленого комплексом дидактичних форм, методів, засобів і технологій навчання та методичними розробками.

Ефективність запропонованого науково-методичного супроводу вбачаємо в синхронізованій діяльності у створенні комплексу виокремлених і обґрунтованих взаємопов'язаних організаційно-педагогічних умов (формування стійкої мотивації до професійного самовдосконалення, розвиток усвідомленої потреби у фізичній активності й актуалізація ціннісного ставлення до здоров'я; забезпечення взаємозв'язку змісту освітнього процесу підвищення кваліфікації з повсякденною професійно-педагогічною діяльністю та стимулювання вчителів до рефлексії; збагачення практичного досвіду зі створення безпечного дружнього до дитини освітнього середовища та впровадження превентивних здоров'язбережувальних проєктів відповідно до запитів і потреб учителів), можливість реалізації яких вбачаємо, як на курсах підвищення кваліфікації, так і в міжкурсовий період:

у цілеспрямованій співпраці з адміністрацією щодо поліпшення якості післядипломного навчання педагогів і забезпечення його неперервності (спираємось на базові механізми самооцінки, саморозвитку і рефлексії);

в організації тренінгів з розвитку ціннісного ставлення до здоров'я (свого й оточуючих) з опором на внутрішнє бажання провадити професійну діяльність без шкоди для здоров'я свого та учнів і колег;

у підтримці, заохоченні свідомого планування вчителями свого життя на найближчі 5–7 років у вигляді реально обґрунтованої програми самовдосконалення, основні положення якої націлені на зміцнення здоров'я та усунення, подолання, нівелювання професійних ризиків тощо);

в активному використанні колективних форм роботи, зокрема, шляхом розробки й запровадження авторського семінару-тренінгу з розвитку здоров'язбережувальної компетентності вчителів - предметників ЗСО II ступеня за участю вчителів «Фізичної культури» і «Оснoв здоров'я»;

в інтерактивній роботі з мішаними групами (об'єднання в одній команді фахівців різного фахового спрямування) для залучення потенційних ресурсів і можливостей взаємонавчання;

у заохоченні до участі у реалізації превентивних здоров'язбережувальних проєктів та заходах, спрямованих на здоров'я;

у реалізації програми індивідуального консультування (методичного коучингу) вчителів.

Зауважимо, що удосконалення здоров'язбережувальної компетентності вчителів основної школи передбачає створення комплексу сформульованих умов, але ми не ставимо собі за мету визначення всіх можливих організаційно-педагогічних умов, які можуть мати позитивний вплив на розвиток досліджуваної нами компетентності, а обмежуємося лише тими, що, на наше переконання, є найсуттєвішими і цілком або більшою мірою можуть забезпечити досягнення окресленої мети. Додамо, що сформульовані умови перебувають між собою не в ієрархічних, а в координативних відносинах. Ефективність їх запровадження перевіряється шляхом діагностування для вивчення проявів набутого раніше рівня здоров'язбережувальної компетентності, визначення та констатації наявного.

Діагностувальний етап презентований з'ясуванням прояву низки визначених критеріїв (з показниками) та встановленням рівня – ініціативного (високого), достатнього (середнього) чи базового (низького). Відповідно два найнижчі рівні потребують окремої додаткової цілеспрямованої роботи з коригування та пошуку резервів у побудові індивідуальної траєкторії розвитку вчителя. Це зумовлено ідеалістичним прагненням до забезпечення можливості стимулювання у вчителів - предметників постійного розвитку здоров'язбережувальної компетентності, який є динамічним за своєю природою, а також – розумінням процесу поетапного вдосконалення особистістю досліджуваних якостей з позицій висхідного колового руху.

Розроблена модель є структурно-функціональною, містить сталі (конкретна мета та чинники, які забезпечують її досягнення) та варіативні (засоби досягнення основного завдання) складові. Вона цілісна, адже всі її компоненти взаємопов'язані, мають певне змістове навантаження і працюють на результат – розвиток здоров'язбережувальної компетентності вчителя основної школи у післядипломній освіті. Зауважимо, що запропонована модель є відкритою системою й може поповнюватися новими компонентами.

Світлана Погоріла

кандидат педагогічних наук, доцент,
Білоцерківський національний
аграрний університет, м. Біла Церква

Інна Тимчук

кандидат педагогічних наук, доцент,
Білоцерківський національний
аграрний університет, м. Біла Церква

ВИКОРИСТАННЯ АКТИВНИХ МЕТОДІВ НАВЧАННЯ У ПРОЦЕСІ ПРОФЕСІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ МАГІСТРІВ У НЕПЕДАГОГІЧНОМУ ЗВО

The article pays attention to the use of active forms and methods of teaching masters of non-pedagogical free economic zones in the process of their professional and pedagogical training. The responsibilities of scientific and pedagogical workers on the basis of the Law of Ukraine are outlined. Based on the experience of pedagogical activity, the authors substantiate the expediency of using active forms and methods of teaching in freelance education, reveal the specifics of their use in professional activities.

Сучасний етап модернізації вищої освіти України окреслює коло важливих завдань та викликів, які постають перед закладами вищої освіти. Забезпечення якості підготовки майбутніх фахівців на рівні міжнародних стандартів є одним з головних завдань вищої освіти.

Законом України «Про вищу освіту» визначено основні напрямки в підготовці сучасних фахівців, якими передбачена необхідність формування компетентної, комунікативно підготовленої особистості, здатної до майбутньої професійної діяльності. Завданням вищої освіти є задоволення вимог суспільства щодо підготовки кваліфікованих фахівців, здатних до творчого мислення, прийняття рішень,